

[Ministeren for kulturelle anliggender]

nansudvalg om ydelser til kunstnere, og her er det det samme princip. Kan man overføre dette princip om 4 pct.s regulering af arbejdsvederlag, lønninger, til statstilskud til zoologiske haver? Hvor stor en procentdel er lønninger, hvor meget vil det ramme de øvrige driftsudgifter? Det synes jeg vi skal diskutere, men når man tager dette som udtryk for, at der ikke er overensstemmelse mellem det, vi gør på forsvarsområdet, kystsikring og alt muligt andet, synes jeg, vi kommer lidt for langt ud. Det er arbejdsvederlag, der er tale om.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun minde om endnu en gang, at det sandelig ikke var mig, der startede denne gang; det var ministeren. Men jeg er meget tilfreds med, at ministeren indrømmer, at man i kulturministeriet ikke har tænkt sig om, da man fremsatte dette forslag, fordi det kun kan gælde arbejdslønningerne, og jeg er meget tilfreds med, at det bliver rettet i udvalget. Det vil jeg gerne takke for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud m.v. til museer.

(Fremsat 17/12 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet er helt enig med ministeren, når ministeren i fremsættelsen nævner, at der er en række museer, der kæmper med problemer, og at problemerne er store. Endvidere at en række, som det siges, særlige vanskeligheder ville kunne løses med en lovrevision. Vi er helt enige.

Oven i det har vi så fået den længe ventede afslutning på Møllmann-udvalgets arbejde. Hvad ville så være den eneste fornuftige og logiske konsekvens af disse konstateringer, altså af store problemer og af, at et udvalgsarbejde, der har hindret en lovrevision gennem en årrække, nu var færdigt? Det ville naturligvis være, at regeringen havde fremsat et nyt forslag til museumslov. Men hvad er det så, regeringen gør? Jo, den foreslår at udskyde revisionen, og oven i det er svaret på de store økonomiske problemer, som man konstaterer for området her, at man så gennemfører nedskæringer over for de selv samme områder, over for de selv samme museer.

I øvrigt må man vel formode, at lovforslaget vil få en vanskelig, måske oven i købet helt umulig gang gennem folketetinget. De radikale har jo gang på gang højt, klart og tydeligt sagt, at det ikke blev med de radikales stemmer, at der kan spares på kulturområdet, og for at ingen skulle være i tvivl har vi også fået at vide, at hvem som helst der ville foreslå øgede bevillinger på området på forhånd havde det radikales støtte. På den baggrund er det lidt svært at se, hvor flertallet er hene, og det er ikke noget, vi ser på med betænkelighed, det synes vi er udmærket.

Ministerens fremsættelsestale indeholder en meddelelse om, at regeringen har godkendt og administrativt iværksat Møllmann-udvalgets betænkning. Ikke alle kompromiser er imidlertid lige lykkelige. Der er efter Møllmann-udvalgets betænkning kommet en række reaktioner både fra miljøfolk og fra museumsfolk, og jeg synes, dette gør det nødvendigt for os at se nærmere på de praktiske virkninger af udvalgets indstillinger. Vi agter i udvalget at vende tilbage til dette spørgsmål, sådan at vi kan få belyst virkningerne af det. Hvad konsekvenserne skal være, er det lidt svært at vurdere. Man kan forestille sig flere ting. Man kan forestille sig forsøgsordninger, man kan forestille sig, at vi med en anden automatik kommer tilbage til tingene, når vi har set, hvordan det fungerer.